

Снежина: „Ходейки на гости у Лорини, често забелязвах да стои на масата револвер. Питам я, защо ѝ е този револвер и защо не го махне. – Как да го махна – ми отговаряше, – може би ще ми потрябва някой ден...“⁵

Факт е, че изискано подреденият дом на Яворови е бил пълен с оръжия – и колекционни, и лични, и свързани с ВМОРО, от които логично е било все някое накрая да гръмне... В този малък арсенал е кодирана естетизацията на смъртта и на инструментите за причиняването ѝ, той може да бъде разпознат и като алегория на суицидните нагласи на Лора. Бела Казанджиева (сестрата на Дора Габе) свидетелства: „В трапезарията, на стената срещу прозореца, имаше опънато червено сукно. Върху него висяха множество различни старинни оръжия: ками, ножове, ятагани, пищови – в най-различни големини и форми. Дръжките им бяха красиво изработени от ковано желязо, със сребро или слонова кост, други бяха инкрустирани с разноцветни камъни. На края на сукното висеше пушката на Яворов, с цевта нагоре, а върху нея беше сложен турски фес, с голям копринен черен пискюл.“⁶ Това не ви ли прилича на театрален декор?

В този малък арсенал е кодирана естетизацията на смъртта и на инструментите за причиняването ѝ, той може да бъде разпознат и като алегория на суицидните нагласи у Лора. Косвено доказателство е и фактът, забелязан от съвременниците, че този мъчително сладостен спектакъл е озвучен от натрапчивите изпълнения на „Реквием“ на Шопен, любимото произведение на Лора, което става кобен лайтмотив и във фаталната нощ и, образно казано, проиграва, просвирва, пред написва предстоящата трагедия, неподсказана почти от нищо друго във веселото събиране на приятелския кръг. И все пак Яворов е носел револвер в джоба си, полицията намира в гардероба в семейната спалня още един, зареден с 5 патрона. Вероятно това е същият пистолет, който Бела е видяла в чекмеджето на ношното шкафче на Лора в спалнята, който не е „нито играчка, нито украсение“... Във фаталната нощ самоубийцата обаче не използва него, а Яворовото оръжие... (Дали и това не е несъзнателен акт, израз на индивидуалистичния бунт на жената: оръжието, средство за национално освобождение – револверът на македонстващия – да бъде употребено за разрешаването на една лична драма?..) Впрочем върху болезнената склонност към самоубийство у Лора (датираща отпреди Яворов, както свидетелства дневникът на влюбения в нея Андрей Протич, и не само той) пространен анализ е направил Н. Гайдаров в известната си монография.

⁵ В: Яворов лист. Юбилеен. Издава: Чирпанско културно-просветно и благотворително д-во „П. К. Яворов“. С., 13. XI. 1936., бр. единствен, с. 4.

⁶ Казанджиева, Б. Яворов и Лора. – В: Спомени за П. К. Яворов. С., 1989, с. 290.